

František Macek: Hudební archiv kolegiálního kostela sv. Mořice v Kroměříži

Bakalářská práce.

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum –
Týnská vyšší odborná škola

Studijní obor: Historická hudební praxe

Praha 2011

Oponentský posudek. Michaela Freemanová

Bakalářská práce Františka Macka se věnuje prozatím neprobádanému archivu kolegiálního kostela sv. Mořice v Kroměříži, odkud jsou známé tři další archivy, původně spojené dohromady: tisky z let 1545-1891, liechtensteincastelcornovská sbírka ze 17. století (nejcennější část původního hudebního archivu kolegiálního kostela; zčásti do ní patří i výše zmíněné tisky) a rukopisy z 18.-19. století. Celý tento starý archiv byl v roce 1927 přenesen arcibiskupským archivářem a knihovníkem Antonínem Breitenbacherem do kroměřížského zámku. František Macek se ve své práci starým archivem zabývá; hlavním předmětem jeho zájmu je však archiv nový, který vznikl od poloviny 19. do poloviny 20. století pro potřeby běžného hudebního provozu kostela, který měl k dispozici fundatisty, choralisty, studenty semináře i městskou kapelu, a kde se v té době provozoval zejména ceciliánský repertoár – německý i český. Tento archiv pozůstává z celkem 1487 hudebnin, které až dosud nebyly ani zkatologizovány, ani uspořádány. František Macek vytvořil jejich lokační seznam (připojený k práci jako příloha) a uspořádal je do pěti skříní (postup své práce v bakalářské práci dokumentuje fotografiemi, fotografická příloha práce zahrnuje i fotografie kostela a jeho plánů; při práci autor využil i veškerou dostupnou literaturu, vztahující se k danému tématu).

Nový archiv kroměřížského kolegiálního kostela sv. Mořice je charakteristickým dokladem vývoje chrámového hudebního provozu v 19. a zejména první polovině 20. století, kdy byl tento kostel uznávaným centrem provozování duchovní hudby. Z 18. a první poloviny 19. století se tu dochovaly skladby obou Haydnů, Kajetána Vogla, Antona Diabelliho, Johanna Baptista Schiedermayra, pražského regenschoriho Roberta Führera, Škroupa (pravděpodobně Jana Nepomuka?) a několika místních skladatelů. Od druhé

poloviny 19. století se na zdejší kůr dostávala díla Horákova, Stehleho, Sychrova a Wittova, německé a české tisky nové duchovní hudby (nejstarší z roku 1853). František Macek v průběhu práce zjistil, že archiv má několik částí - jen malá část hudebnin původně patřila kostelu samému, zbytek sem přišel z kroměřížského semináře, arcibiskupského gymnázia, archivu zpěváckého spolku Moravan, a z knihovny P. Josefa Zmeškala. Ve své současné podobě obsahuje především duchovní hudbu, zatímco podle katalogu, který František Macek našel mezi hudebninami (uloženy zde jsou i knihy a časopisy) tu kdysi byla i řada skladeb světských, jejichž uložení na kůru mohlo souviset se zájmy jednotlivých ředitelů kůru (zvl. v případě Ferdinanda Vacha).

František Macek bude zřejmě ve zpracování nového archivu kolegiálního kostela dále pokračovat; o archiv projeví zájem kroměřížské Arcidiecézní muzeum, uvažuje se o jeho připojení ke starému archivu – celkový obraz historického vývoje kroměřížského chrámového hudebního provozu se tímto způsobem doplní o další cennou kapitolu.

Úroveň práce Františka Macka je vysoká, její význam v rámci současného českého hudebně historického výzkumu velký.

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě.

Doporučená klasifikace: výborně

V Praze dne 25.5.2011

Michaela Freemanová